

FEHÉRVÁRI

FEHÉR FEKETE

Nyári beszámolók,
tanévkezdés,
diákélet

Ciszterfeszt

EGY LÁNG LOBOG BENNUNK

Előd atya Muranóban, Szent Gellért sírjánál.

tihiányi túra a ciszteres táborban

Mi, józsefesek – '56-os műsor a Városház téren

Tartalom

BARANGOLÁSAINK

Ciszteres nyári tábor	3
Jutalomutazás	6
Végzős kirándulások:	12. a 7
	12.b 9
	12. c 10
Cserkész tábor 2023	12

KRÓNIKA

Gólyanap	13
Bejövő osztályaink a szalagtűző misén	14
Egy láng lobog bennünk – CiszterFeszt	15
Interjú Rubovszky Ritával, a fenntartónkkal	20
Mi, józsefesek - október 23-i műsor	21
A 9. évfolyam avatása	23

VERSENYEREDMÉNYEK

Versenyeredmények	25
Tanári kitüntetés	28
Kirándulás a budai ciszterbe	29
Hadisírgondozás	29

MŰVÉSZET

Punk Izabella: Gyönyörű világ	30
Könyv-, film- és zeneajánló pályázat	31

Felelős szerkesztő: Lőrincz Tamás

Szerkesztők: Tanárki Franciska, Dudra Dorottya, Povlacs Mira, Punk Izabella, Sárközy Léna, Tóth Boglárka, Elbert Máté, Dénes Koppány, Kaposi Réka, Varga Dániel, Wágner Ádám

Felelős kiadó: Orosz Ágoston

A fényképeket a cikkek szerzői, valamint (többek között) Dreska Balázs, Éliás Tamás, Lőrincz Tamás, Somogyfoki Balázs és Stock Ágoston készítette.

A címlap Kaposi Réka munkája.

A nyomdai munkálatokat a Kék Elefánt nyomda végezte.

Írásokat a fehervarifeherfekete@gmail.com címre várunk.

Lapzárt a téli számhoz: 2023. február 14., hamvazószerda

a 9.c az avatáson

Ciszteresi nyári tábor

Iskolánk a tavalyi évekhez hasonlóan megszervezte nyári táborát 2023. július 17-22 között Balatonmádban.

Újdonság volt az idén a meghirdetett tematikus foglalkozások délelőttönként, melyek nagy sikert arattak a diákok és a pedagógusok körében egyaránt. Délutánonként pedig a strandolásé, a játéké volt a főszerep. Túráltunk, sportoltunk, és táncoltunk esténként. A tábornyitó szentmisét Brückner Ákos Előd, iskolánk spirituális vezetője tartotta, majd kedd délután megérkezett hozzánk József atya Dallasból. A további szentmiséket latinul, angolul és magyarul hallgattuk. Felemelő érzés volt így kezdeni a napot. Harmadik éve szervezem a tábort lelkes kollégáimmal együtt, és bár ugyanaz a helyszín, de mindig más köntöst kap. A diákok hatalmas kacagásai, a szurkolások hangjai, a ragyogó szempárok feledtették velünk az éjjel-nappali állandó készültség fáradalmait. Az összekovácsolódott közösség, a beszélgetések, a csendes ima,

az egy hét alatt átélt sok csodálatos élmény mind hozzájárult ahhoz, hogy a táborzáráson már elhatároztuk: Jövőre ismét lesz tábor!

Néhány gondolat a diákoktól:

Az elején nagyon féltem attól, hogy a szüleim nélkül mi lesz. Amikor odaértem, akkor leesett az állam, mert olyan gyönyörű volt. A táborban mindenki nagyon kedves volt, több barátra is szert tettem. Szerintem idén a színjátszó remek volt, nagyon tetszett az egész: a Balatonban fürdés, a szindarab. Amikor a végzetes péntek eljött, nem akartam elmenni. Jövőre 100 %, hogy megyek!

Gyurisán Gréti 6.b

Soha nem voltam ennél jobb táborban. Amikor hazaértem, honvágyam volt vissza a táborba. Ez egy örök emlék marad.

Vagyon Emese 6.b

Nekem legjobban a sportversenyek tetszettek. Remek volt, hogy ilyen sokféle sportágban mérhettük össze tudásunkat másokkal. Szabadidőnkben pedig versenyen kívül is sok lehetőségünk volt a játéokra.

Vámosi Zalán 11.d

A táborban a kedvencem a tihanyi kirándulás volt.

Dénes Koppány 11.d

Barátlakásoknál

Szindarab búcsúesten

edzés délelőtt

esti tánc

hajóval Tihanyba

kézműveskedés

robotika foglalkozás

szentmise József atyával

természettudomány – kísérletek

tihamyi apátság

Ozsváth Levente, Szemerédy Márk, Szederkényi András:

Egy hetes természet tematika

Természet szakosok vagyunk,
azért jöttünk, hogy tanuljunk
strandolásról, sugárzásról,
kobold napi rutinjáról

Strandtanácsaink ezek a számokra:

- Jól figyelj a vízben mozgó tárgyakra!
- Felhevült testtel ne menj be a vízbe!
- Cuccod árnyékos helyekre pakold le!

Sokat tanultunk mi a sugárzásról,
főleg a radioaktivitásról!
Régen radonos vizet is használtak,
és ebbe sajnos sokan belehaltak.

A koboldvegyésszel töltöttük a napunk,
kémiaiából hasznos tudást tőle kaptunk,
Elefánt fogkrémjét is használta, eme
vaníliáját is ezzel ízesítette.

Kromatológiában is volt részünk,
részcsekéknek futóversenyt rendeztünk,
Hamupipőke bőszen válogatott,
Maxwell pedig egy jó démont alkotott.

Ez az egyhetes természet tematika,
nem volt benne éppen sok matematika,
robotikának a gépzaját hallgattuk
Miközben mi hárman ezt a verset írtuk.

Der Ferienlager in Balatonalmádi

„Unsere Schule organisiert jedes Jahr einen Lager am Plattensee, an dem die Schüler gern teilnehmen. Dieses Jahr war er ein bisschen mehr interessant, weil es dort auch besonder Themen gab, aus denen wir noch in der Schule wählen konnten. Diese Themen waren Sport, Naturwissenschaft, Robotik, Schauspielerei, Deutsch und Mathe. Als Thema habe ich natürlich Deutsch gewählt.

Im Lager beschäftigten wir uns am Vormittag mit den Themen. In diesen „Stunden“ machten wir am meisten Plakate in 3 Gruppen. Es war gut und also nützlich, dass wir während der Arbeit sowohl mit der Lehrerin, als auch miteinander auf Deutsch redeten.

Für mich war dieser „Deutschkurs“ praktisch, weil ich meine Deutschkenntnisse verbessern konnte. Aber auch spannend, weil ich sowohl die Anderen, als auch meine Deutschlehrerin besser kennenlernte.

Der letzte Abend war am besten. Wir sahen ein Schauspiel, hörten uns Vorstellungen über die Natur an, schauten uns die Roboter, die die Robotermeister bauten, und unsere Deutschgruppe machte auf Deutsch Karaoke.

Dieser Lager war die beste Woche meines Sommers: die Speise war prima, die Programme waren super, die Lehrerinnen waren locker und ich fand neue Freunde. Braucht man mehr?“

Réka Gyói 10.b

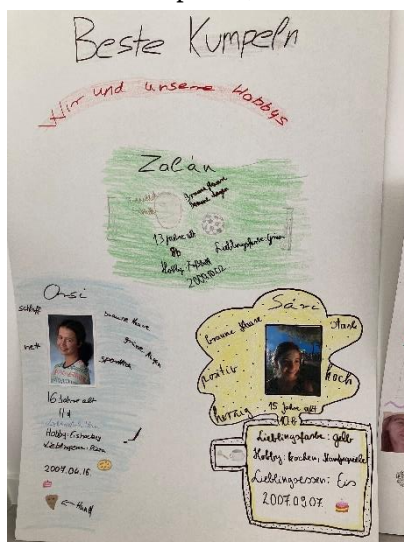
„Am letzten Abend haben wir Karaoke auf Deutsch gemacht. Zuerst hatte ich Angst vor der Idee. Aber das machte uns viel Spass. Ich habe viel hier Deutsch gelernt.“

Sára Lakatos 10.b

„In diesem Lager haben wir nicht nur Deutsch gelernt. Wir konnten viel zusammen spielen, reden. Jeden Tag sind wir zum Strand gegangen, wo wir baden und tauchen konnten.“

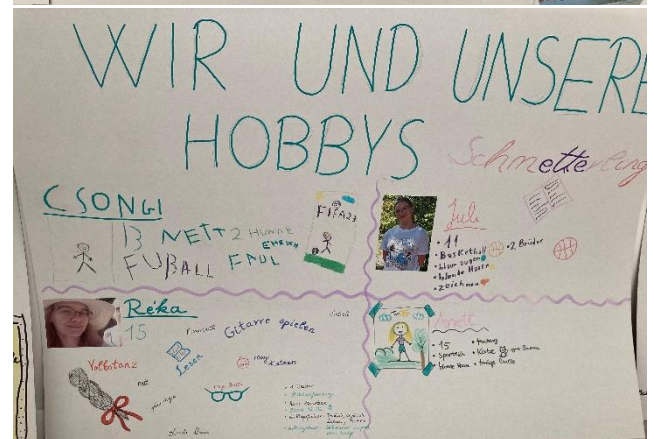
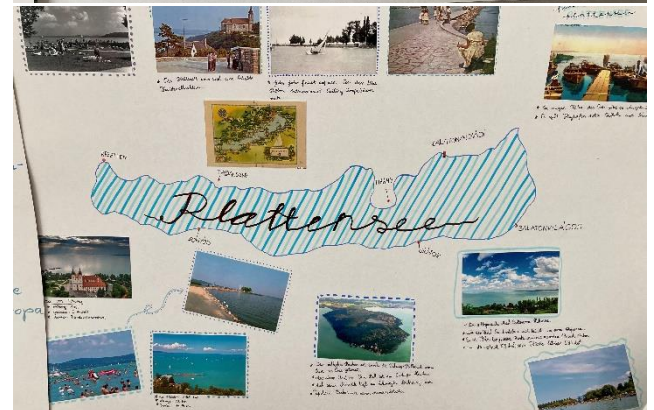
Flóra Török 10.b

„Die Vormittagsprogramme verliefen immer in guter Stimmung, und wir haben die Sprache spielerisch gelernt. Wir mussten zu einem bestimmten Thema ein großes Plakat erzeugen

und dann vortragen. Es gab drei Gruppen, die Leiterinnen waren ältere Mädchen, die bereits Profis in der Sprache waren. Insgesamt war die Gesellschaft großartig, die Lehrerin hat uns immer geholfen. Es war schön, Deutsch auf dieser Weise zu erleben.“

Virág Szendrey 8.b

2023 nyári jutalomkirándulás

2023-ban pár év kihagyást követően ismét lehetőség nyílt arra, hogy a 11. évfolyamból három ember részt vegyen egy jutalomúton külföldön. Sajnos az időpont miatti komplikációk folytán csak két tanuló utazott együtt, a harmadik diák, Ágoston Anna máskor vett részt ezen az utazáson. Az Olaszország középső régiójába induló utazás csupán egyhetes volt, de ez az egy hét meghatározó élménnyé vált számukra.

„Kijelenthetem, hogy 2023 nyarának számomra ez volt az egyik legmeghatározóbb hete, olyan hét, amit sose fogok elfelejteni, és amit majd az unokáimnak is mesélhetek. Különleges volt, nem csak amiatt, mert külföldön

járhattam egy az iskolában nyert nyereményúttal, hanem egy baráttal szereztem olyan élményeket és olyan pillanatok, amik képesek megváltoztatni az ember gondolkodását. Mikor tanulmányi és egyéb eredményeimért megkaptam az utat Észak-Itália szívébe, felettébb megtisztelve éreztem magam, hiszen rengeteg jó képességű gyerek közül engem választottak. Egy álom vált valóra.

Amikor július 11.-én hajnalban a busz leghátsó két ülésén ültünk Mátéval, szerintem egyikőnk sem tudta, mi is vár ránk igazából. Olyan városokba látogattunk el, amelyek nem tipikus turistaközpontok, amik Olaszország szívet és lelkét tisztán mutatják meg. Városokban jártunk, amelyeknek nevére nem is hallottunk, de olyat láttunk, mint még soha. Titkokról és már majdnem elfelejtett történetekről és érzésekről suttnak ezen városok falai, az ember érzi a hitet és a múltat a csontjaiban ezekben a városokban sétálva.

Éreztem magamban a hitet, keresni vágytam Istent, ahogy addig még nem, éreztem a történelmet, ahogy kilép a tanórák keretéből, és megelevenedik előttem. Számomra a legkedvesebb város Pitigliano volt. Tufaváros Toszkána szívében, ami az etruszkokig tekint vissza, sikátorok, és a várost őrző macskák mindenhol egészen azt az érzést keltették, mintha más időben járnék, és az ismert világ ismeretlenné válna. Elképesztő élmény volt. Esténként a városok pezsgő mediterrán hangulatába is betekinthettünk, és más utasokkal is maradandó beszélgetéseket folytathattunk. Ez volt az utazás, amit sose fogok elfelejteni, és a legcsodálatosabb, hogy egy baráttal élhettem át.” - Marietta

„Ez az utazás meglehetősen jóra sikerült. Sosem jártam ezelőtt Olaszországban, de nem bánom, hogy ezzel az úttal ismertem meg az országot. Olyan helyeket jártunk be, melyek nem feltétlen működnek turisztikai központokként, azonban a történelem, a hagyomány, a kultúra eldugva bár, de rendkívül erősen él. Mariettával hamar beilleszkedtünk az utazási társaságba, az idősek rengeteg érdekes történetet meséltek a múltból. Csodálatos helyeket jártunk be, melyeket nem fogunk egyhamar elfelejteni. Köszönjük a busztársaságnak, és természetesen iskolánknak ezt a kivételes lehetőséget.” - Máté

Nagy Marietta 12.b, Elbert Máté 12.c

12/A BOSZNIÁBAN

Osztályunk 2023. augusztus 21. és 25. között Bosznia-Hercegovinában járt, ez az utolsó nagy közös kirándulásunk volt. A Covidos évek után aggódtunk, hogy nem mehetünk majd külföldre, de végül szerencsére a tavasz folyamán elindult a szervezkedés, biztossá vált, hogy a balkáni ország lesz az úticélunk, amely elsőre szokatlanak tűnhet, azonban hamar bebizonyosodott, hogy jól döntöttünk. Már a buszút alatt gyönyörű hegyeket, folyókat és egyéb csodás tájakat láttunk.

Első megállónk a káprázatos vízeséséről híres Jajce volt. A város a nevét egy dombról kapta, magyarul tojásocskát jelent. Hat óra buszozás után végre sétálhattunk egyet, míg elértünk a vízeséshez, ami gyönyörű volt, a levegőbe szórt párájával jól fel is frissített minket. Utána továbbindultunk, és meg is érkeztünk első szálláshelyünkre, Bosznia fővárosába, Szarajevóba.

Mivel este érkeztünk, ezért már nem maradt aznap sok időnk felfedezni a várost. Ennek ellenére az alatt a kis idő alatt tökéletes lehetőségünk volt az éjszakai életet megismerni. Itt kiemelkedő volt a Sebilj tér, amit gyakran neveznek a galambok terének is.

Másnap részletesebb városnézésen is részt vettünk, amit a „sokak” által kedvelt Péter idegenvezetőnk tartott, lenyűgöző részletességgel. Megnéztük a városházát, egy nagyobb mecsetet, illetve azt az utcát, ahol Ferenc Ferdinándot lelőtték. Itt található egy úgynevezett „Rézművesek utcája” is, ahol a különböző rézműves boltokból egész nap hallani lehet a kalapálást.

Utána Mostar felé vettük az utunkat, de egy kicsit tovább menve megálltunk Blagajban, ahol megnéztük a Derviskolostort, amely egy lélegzetelállító helyen, a Buna forrásánál áll. Itt – hasonlóan, mint Szarajevóban – a lányoknak kendővel kellett eltakarniuk a fejüket, illetve néhányan még egy leánykérésnek is tanúi lehettünk.

Ezután visszamentünk Mostarba, amely a város közepén található igencsak csúszós kövezettel borított hídról híres, a nevét is a hídőrök szóból kapta.

A kivilágított híd a sötét estében nagyszerűbbnek mutat, az alapból szűk utcák kétoldalán vásárok kecsegtették a turistákat. Itt is csak másnap kaptunk szervezett városnézést, felmáshztunk egy nagyon magas minaretbe, ahonnan mesés volt a kilátás. Innen egyenesen Neum felé tartottunk, amely a bosnyák tengerparton fekvő, egyetlen város.

Neum, tengerparti város révén, turistákkal hemzsegett, nappal és éjszaka egyaránt volt elfoglaltságunk, amivel kitölthettük a szabadidőnket. Sokan a tenger nyújtotta lehetőségeket használtuk ki, hiszen a tenger vize kellemesen lehűtött, mert a kellemetlenül meleg időjárás okozta forróságból, amely egész úton fennállt, sokunknak elege lett.

Az öt nap nagyon hamar eltelt, és mi mind nagyon fáradtan, élményekkel tele indultunk haza, és bár voltak nehézségeink az út során, az osztály közös erővel leküzdte ezeket, és mindnyájan elmondhatjuk, hogy egy nagyon tartalmas, és rendkívül szórakoztató kirándulásban volt részünk.

Böhm Emília 12.a

Végzős osztálykirándulásunk Lengyelországban

Hosszas tanakodás után a végzős 12.B osztály kiválasztotta úticélját, a csodálatos Lengyelországot.

Május 23-án útnak is indultunk Zakopánéba. Kalandos utazásunk során meglátogattuk a garamszentbenedeki Szent Benedek és Szűz Mária templomot, valamint megtekintettük Árvavárát is.

Estére megérkeztünk Zakopánéba, ahol a barátságos szállásunk mellett csodálatos kilátás fogadott minket. Az utazástól mindenki nagyon elfáradt, így az este további részét szobáinkban pihenéssel töltöttük.

Másnap első úticélunk a Wieliczka sóbánya volt, ahol lehetőségünk nyílt közelebbről megnézni, hogy hogyan is éltek, dolgoztak régen az ilyen bányákban. Érdekesség, hogy mélyen a föld alatt egy bálterem és kápolna is megtalálható, ahol mai napig rendeznek esküvőket, bálakat.

A program zárásaként kipróbálhattunk egy régi bányaliftet is, ami kis csoportokban vitt minket vissza a föld felszínére.

A szórakozás mellett a komolyság is megjelent kirándulásunkon, ugyanis ellátogattunk az Auschwitz-Birkenau Múzeumba, amely megidézte a történelem elképesztő borzalmait, és bemutatta nekünk a koncentrációs táborok ridegségét és kegyetlenségét. Hazafelé vezető utunk csendben, megrendülten telt, de Berta Annamária tanárnő természetesen gondoskodott róla, hogy visszatérjen a jó hangulat, egy töris kvíz segítségével.

Másnap reggel csodálatos időre ébredtünk, és el is indultunk kirándulni a közeli hegyekbe. Rövid túrázás után felszálltunk a libegőre, ami hamar a csodálatos hegyek közé repített minket. Festői havas táj tárult a szemünk elé, és akármerre néztünk, mindenhol a végtelen hegyeket láttuk.

Utazásunk azonban még nem ért véget, ugyanis ellátogattunk Krakkóba is, ahol osztályfőnökünk idegenvezetésével megcsodálhattuk a gyönyörű történelmi várost.

Mivel osztályunkban nagyon közkedveltek a sportos programok, következő utunk Zawrociébe vezetett, ahol csónakokba szálltunk és a víz sodrására (na és persze a végtelenül kedves idegenvezetőnkre) bízunk magunkat. Másfél óra múlva ismét partra szálltunk és következhetett a jól megérdemelt fagyizás.

Május 27-én ismét Magyarország felé vettük az irányt, azonban út közben természetesen ellátogattunk Kassára, ahol városnézés keretein belül megtekinthettük többek között a Szent Erzsébet székesegyházat is.

Rengeteg élménnyel gyarapodtunk és öt napos kirándulásunk után feltöltődve vághattunk neki a tanév utolsó részének.

Természetesen egy idegen országba való látogatás során számtalan új impulzus éri az embereket. Boldog vagyok, hogy végzős kirándulásunk során még közelebb kerülhettünk egymáshoz az osztálytársaimmal és biztos vagyok benne, hogy ez mindannyiunk számára egész életünkben örök emlék marad.

Ruff Dorka 12.b

Csehországi barangolások – 12.c

Utolsó, nagy, közös osztálykirándulásunkat augusztus 29-én kora reggel kezdtük meg. Hat órakor, a „kék kaputól” kicsit még fáradtan, de annál nagyobb lelkesedéssel indultunk el osztályfőnökünk, Nádas Richárd és kísérőtanárunk, Moharos Sándor vezetésével.

Az első nap korai szakasza az utazásról szólt, majd megérkeztünk első úticélunkhoz, Cesky Krumlov városához. Itt idegenvezetőnk irányításával megismerhettük a városban rejlő világörökségi listás helyszíneket. Meglátogattuk a várat, melynek udvara és épületei igazán csodálatosak voltak.

Bejártuk az óváros zengő utcáit, majd szabadidőben magunk látogathattunk meg számunkra szimpatikus helyeket. Ezután elfoglaltuk szállásunkat Ceské Budejovicében. A nagyszerű esti vacsora után felfedeztük a város főterét. Természetesen ezen a napon is elkezdődött a cseh kultúra legkiválóbb specialitásának tesztelése.

A második nap reggelén elhagytuk szállásunkat, és a fővárosba, Prágába mentünk. Ezen a napon a város „budai” oldalát jártuk be. Sok gyönyörű építményt láttunk, mint a Szent Vitus Katedrális, Szent György szobrot és bazilikát, vagy éppen a Régi Királyi Palotát. Visszaút előtt felmentünk az egykori Sztálin szobor helyére, amely egy igazi fenyegetés lehetett negyven éve, mert akárhol is felnézett az ember a belvárosból, láthatta a szobrot. Utunk visszafelé az új szállásunkra vezetett, ahol elfogyasztottuk második vacsoránkat. Itt két estén keresztül kalandokban volt részünk, hiszen mindegyik nap metróval utaztunk a belvárosba, felfedezni jobbnál jobb helyeket.

Harmadik napunkat utazással kezdtük, hiszen a cseh üdülőparadicsomba, Karlovy Varyba mentünk. A város elképesztően gyönyörű volt, pompás monarchiabeli épületekkel. Gyógyvize a környéknek messziről ismert, tíznél is több fürdőt rejt a kis városka. A forró vizet meg is lehet inni, bár ajánlott ilyen fura „torkospohár”-ból inni, hiszen másképp könnyen megég az ember nyelve. Az időjárás itt megnehezítette a dolgunk, mert egyszercsak

leszakadt ránk. Így kicsit sietve, elázva, de visszajutva a buszhoz, elindultunk vissza Prágába, most azonban a „pesti” oldalára. Itt az Óvárost, a zsidónegyedet, illetve a Vencel-teret jártuk be. Ezt követte otthon a vacsora, majd megint kis portyázás a városban.

Utolsó napunk reggelén korán indultunk, Brünn érintésével egyenesen a Morva-karszt területére. Itt túráztunk, és betekintettünk a különleges cseppkőbarlangba. Található ott egy beszakadt terület, amelynek aljában több méteres tó alakult ki. Itt csónakáztunk is, ami nagyon menő volt, mert barlangjáratokban mentünk. Túránk után buszunk Felvidéken keresztül érkezett vissza hazánkba, este értünk Székesfehérvárra.

Ez a kirándulás véleményem szerint igen jól tett közösségünknek. Új barátságok, érdekes és hasznos beszélgetések születtek.

Hálásak vagyunk osztályfőnökünknek, kísérőtanárunknak, idegenvezetőnknek, és persze buszsofőrünknek.

Cserkész tábor 2023

Minden nap szigorú napitervet követtünk. Ébresztő, reggeli torna, aztán sátorszemle (itt megnézik a rendet, illetve, hogy készen van-e az asznapra feladott építmény), zászlófelvonás (itt mindig másik őrsök vannak beosztva imára, krónikára, napos tisztségre) s végül a reggeli. Általában felvágott, zöldségek, lekvár, ritkán méz, és néha Nutella volt a reggelinél. Az egész időhöz volt kötve.

Ezek után jöhettek az aznapi programok. Ha éppen mi voltunk a tisztaságért felelős őrs, akkor azokat a feladatokat megcsináltuk. Ha volt valami elintéznivaló, akkor az következett. A nap hátralévő részében mindenféle programok voltak. Egyik nap például mise volt, délután pedig sportnap. Ott volt méta, röplabda, foci, lövészet.

Ez a tábor KNT volt, vagyis kerületi nagytábor. Ez azt jelenti, hogy a 4. cserkészkerület összes csapata részt vett. Bár őszintén szólva nem volt túl sok közös program, ezért nem nagyon ismerhettem meg senki újat. Egyedül a nagy táborűz és a számháború volt az összes őrssel közös program. A többi program már csapaton belüli zajlott. Volt rengeteg táborűz, paprikáskrumpli-főző verseny, sportnap, mise, portya.

Portyán a közeli városba mentünk el gyalog, két napra. Mindkét nap egy fürdőbe mentünk. Egy iskolában szálltunk meg. Esténként sokat röptünk és beszélgettünk. Mivel a tábor végén volt a portya, így teljesen tisztán mentünk haza. Másnap, miután kitakarítottuk és elpakoltuk a sátrakat, elindultunk haza. Gyalog, busszal, majd vonattal mentünk. Egyébként a nagyobbaknak (őrsvezetőknek, kózsáknak és a törzsnek) több közös program is volt a más csapatokban lévőkkel. Nekem személy szerint az őrség, a sok táborűz és a portya tetszett legjobban. Örülök, hogy idén is részt tudtam venni!

Ruff Panka (7.b) közlése alapján írta Tanárki Franciska 7.b

Gólyanap

Augusztus 28-án került megrendezésre a leendő 9.c osztály gólyanapja. Már izgatottan toporogtunk az ajtóban, kíváncsian vártuk, hogy vajon mi sül ki ebből a délelőttől.

Az első osztályfőnöki órán megismerhettük osztályfőnökünket, Alföldiné Balázs Bernadett tanárnőt, majd lementünk a díszudvarra, ahol a 12.c osztály segítő csapata várt ránk. Az osztályunk nagy részét már „ismertük”, mert még jóval a nyár kezdete előtt létrehoztunk egy Messenger csoportot, ahová fokozatosan csatlakoztak be osztálytársaink, és ezáltal élőben is többször találkoztunk már. Természetesen voltak, akik kicsit félénkebben, mások teljesen lazán beszélgettek a tizenkettedikesekkel, de a délelőtt végére mindenki teljesen feloldódott.

Először egy körben állva bemutatkoztunk, majd más kérdezőgatos, ismerkedős játékokat játszottunk. Ezután kisebb csoportokra osztottak minket, és különböző csapatépítő programokkal szórakoztattak. Az egyik feladat során bizonyos dolgokat kellett megkeresnünk vagy megszámolnunk az iskola épületén belül, és a feladat részeként még egy közös fotóra is sor került az egyik végzős fiúval. A legviccesebb játék talán a bocis volt, amikor mindenkinek, kivétel nélkül, a földön alvó vagy mérges vagy pedig „zaba” bocit kellett színlelnie. Majd végül, egy osztályinduló kellett írunk szokatlan, nem odaillő szavak felhasználásával, amit a többieknek szavaltunk el. Az eseményt egy közös csoportképpel zártuk. Rengeteget nevettünk, igazán vidáman telt ez a nyárvégi délelőtt.

A programok végén fakultatívan elmehettünk a végzősökkel a Mc'Donalds-ba ebédelni.

Hadd emeljük ki a 12.C-seket, amiért végig biztosították nekünk a jó hangulatot zenével, és humorukkal. Nagyon nyitottak voltak felénk, ezáltal mi is könnyebben tudtunk megnyílni. Az egész osztály nevében kijelenthetjük, hogy nagyon nagy élmény volt számunkra ez a nap, köszönet nektek a szervezésért.

Osztálytársaink pár gondolata, visszajelzése a gólyanapról:

„A tizenkettedikesek nagyon elmés feladatokkal vártak minket, szinte mindet élveztem. Emellett megmutatták a „szívatósabb” énjüket is, így az össz-érzelmeimet csak egy teljes színpalettán lehetne leközoelni, de szerencsére vidámsággal tekintek vissza erre a napra. Hasznos volt az osztálytársak megismerésének szempontjából is, plusz egy nagyon király délelőttöt nyújtott, amit egy nagyon szuper Mekizéssel zártunk. Összefoglalva csak jót tudok mondani erről a napról, szóval nagyon köszönöm a sulinak és a 12.C-nek, hogy megszervezték az egészet, és részt vehettem rajta.”

Rákovics Nóra

„A gólyanapon nagyon jól éreztem magam. Az avatóinknak köszönhetően sokat nevettünk, ami feloldotta a hangulatot, de hála a tizenkettedikesek kreativitásának, bőven volt kínos pillanat is. Remélem, mi is ilyen szuper, összetartó osztály leszünk.”

Tóth Boglárka, Dudra Dorottya, 9.c

Bejövő osztályaink

5.a

5.b

9.c

Egy láng lobog bennünk

Tudósítás a ciszterci iskolák találkozájáról

Idén harmadik alkalommal rendezték meg a Ciszterci Rend által fenntartott Magyarországon működő iskolák tanárait és diákjait összehívó Ciszterfesztet. A péntek déltől szombat délutánig tartó esemény házigazdái idén a székesfehérvári Ciszterci Szent István Gimnázium tanárai és diákjai voltak, akik vidám és sokszínű programmal készültek Budapestről, Pécsről és Egerből érkező vendégeiknek.

„Mily jó, ha egy cél s gondolat
Vezérli a testvéreket,
Kiknek szívébe Krisztus önt,
Az egy közös Fő életet.”

/részlet a Bencés Rend keddi vesperásán énekelt himnuszról/

„Menyegzős köntösbe öltözködjetek”

Ahogy végignézttem pénteken 11:30-kor a székesfehérvári ciszterci gimnázium udvarán, az a régen hallott legenda jutott eszembe, melyben a bencések egykor számon kérték Szent Bernáton és rendtársain, hogy a habitusuk miatt kényes, könnyen koszolódó fehér anyagból készült, mire a „mézajkú doktor” így válaszolt: „Ha megmutatjátok nekem a Szentírásban azt, hogy az apostolok fekete ruhát viseltek, én is áttérek a fekete habitusra. Addig viszont igazodom az evangéliumok tanításához, miszerint Krisztus feltámadását fehér ruhába öltözött férfiak adták hírül a sírnál megjelenő apostoloknak.”

Szép volt látni, ahogy a rengeteg színes egyéniségű, jókedvű diák és tanár fehér egyenpólót és a Ciszterfeszt jelmondatával ellátott kendőt vett magára, ezzel is hirdelve testvéri közösségét és az Úr előtti egyenlőségét az ország más részein tanuló társaival, akik szintén kaptak ilyen ruházatot.

A közösségek találkozása az Úr asztala körül vette kezdetét péntek délből az iskola közelében épült ciszterci templomban, ahol a szentmise főcelebránsa Marton Bernát O.Cist., a dallasi apátság vezetője volt és Brückner Ákos Előd O.Cist. valamint Koronkay Zoltán SJ koncelebráltak.

A feltámadt Krisztust a „győztesek győztese”-ként dicsőítő bevonuló ének után Orosz Ágoston igazgató köszöntötte a Ciszterfeszt vendégeit, kiemelve a korábbi fesztiválokon is megmutatkozó családi légkört, ami a fenntartó iskoláinak kapcsolatát jellemzi, megjegyezve, hogy egy családban is természetes, ha „az unokatestvérek olykor meglátogatják egymást.” A székesfehérvári gimnázium igazgatója kitért arra is, hogy az idei fesztiválon három fő szál fog egybefonódni: az iskola egykori diákjának, Kaszap Istvánnak az emlékezete, az örömteli közös éneklés és a médiaműhelybe való betekintés különleges lehetősége.

Szintén köszöntötte az egybegyűlteket Rubovszky Rita, a Ciszterci Iskolai Főhatóság (CIF) újonnan kinevezett főigazgatója, aki beszédében első sorban a diákokat igyekezett megszólítani. Kiemelte, hogy Kaszap István élete szembemegy a modern világ hármas értékrendjével, miszerint csak az az értelmes, ami hasznos is, nekem kell irányítanom a sorsomat és azokat a dolgokat kell keresni, amik élményt adnak nekem. A főigazgató asszony a fiatalon elhunyt szent példáján arra bátorította az egybegyűlt fiatalokat, hogy néha szánjanak időt arra, hogy csak úgy vannak, egyedül vagy akár közösségbe, hozzáteve, hogy egy a szemlélet egy ezer éves hagyományokkal rendelkező monasztikus szerzetesrend lelkiségétől sem áll távol.

Bernát atya szentmisén elmondott prédikációja első sorban a nap titulusához, Szent Mihály, Szent Gábor és Szent Rafael főangyalok ünnepéhez kapcsolódott. Az apát előbb személyes példákat mesélt arról, hogy ő élete során mikor találkozott őt a reménytelen helyzetében megsegítő emberekkel, akiket Isten angyalaiként küldött akkor hozzá, majd Aquinói Szent Tamást idézve kijelentette „Isten nem hagyja védtelenül a gyermekeit”.

A szentmisét átjárta a hálaadás szelleme és a találkozás öröme, így a vendégek vidáman indultak el utána elfoglalni az iskola tantermeiben kialakított szállásaikat és elfogyasztani a menzán előkészített ebédjüket.

„Segíts, hogy hozzád tartozzunk”

Az ebéd után az első nap kiemelt programjaként 15 órakor Tóth Balázs, a székesfehérvári gimnázium hittan munkaközösségének vezetője beszélgetett a témában tavaly könyvet megjelentető Koronkay Zoltán jezsuita szerzetessel Kaszap István életútjáról és a boldoggá avatási eljárás pillanatnyi állapotáról. A beszélgetés során egy hétköznapi, gyakran őrlődő és olykor szorongó, kudarcokat is megélő, ugyanakkor elkötelezett, a gyengéket mindig segítő, empátikus fiatalember portréja rajzolódott ki, aki türelemmel viselt betegségében vált valódi szentté azok számára, akik ebben az időben találkoztak vele. Zoltán atya emellett kendőzetlen őszinteséggel beszélt az életút feldolgozásának nehézségeiről is. A beszélgetés illusztrálásaként a szervezők diaszt is készítettek, melyben képekkel is közelebb hozták a csaknem 88 évvel ezelőtt elhunyt „öregdiákok”.

Ezt követően az érdeklődők részt vehettek egy gyakorlatcentrikus Médiatréningen, melyet a Mária Rádió munkatársa, Osvay Péter vezetett, valamint egy interaktív Láthatatlan színházon, amit a hittanárok vezetésével a vendéglátó gimnázium diákjai állítottak

össze és vezettek végig, személyre szabott, intenzív lelki élményt adva az arra feliratkozóknak.

Különleges pontja volt a délutánnak a 17:45-kor kezdődő szabadtéri Flashmob a székesfehérvári Püspöki Palota előtt a belváros ikonikus terén, amit csak Országalmaként emlegetnek. Az eseményen a négy iskolából összeállt vegyeskar és zenészgárda gyönyörű összhangban énekelt három dalt, köztük egy zulu dicsőítést és az első Ciszterfeszten elhangzott, azóta pedig a rendezvény himnuszává vált „Szent Bernáthoz száll a fohász...” kezdetű többszólamú kórusművet. A kis koncert tíz percére, mintha egy kicsit elcsendesült volna a tér és a járókelők arcán is mosoly jelent meg, ahogy a zene egy közösséggé kovácsolta össze a szíveket és a lelkeket.

„Lérem, lérem, utolérem!”

Vacsora után a program az iskolák bemutatkozásával folytatódott. A nagytornateremben egymás után bemutatott pár perces kiselőadásokból rendkívül sokféle, színes közösségek bontakoztak ki. Érdekes volt megfigyelni, hogy melyik iskola milyen jellegzetességeire helyezte a hangsúlyt és hogyan mutatta be azt: voltak, akik szabadabban meséltek magukról, mások versbe öntötték sajátos képzési profiljukat, ismét mások videóanyagot vagy fényképbemutatót is készítettek, de olyan is akadt, aki a fuvolaegyüttesének kis koncertjével színesítette az előadást.

A diákok számára ezután csapatverseny következett, ahol a székesfehérvári gimnazisták segítségével és irányításával a gimnázium négy helyszínén (a tornateremben, a sportudvaron, a díszudvaron és a díszteremben) különféle játékos feladatok keretében teheték próbára ügyességüket, kreativitásukat vagy műveltségüket. Volt itt káposztagurítás, bolondos jóga, a csapatok különféle alakzatokká álltak össze, álló- és mozgóképekben megjelenítve a rájuk osztott fogalmakat, vagy csak egyszerűen megoldva, hogy mindenkit beleszámolva összesen „8 kéz, 3 láb és 1 fej legyen a földön”, pokrócokkal reptettek mindenféle plüssfigurákat, felmérhették filmes és zenei műveltségüket egyaránt, és a lista ezen a ponton messze nem teljes. Ezalatt a kísérő tanárok egy kötetlen állófogadásra és beszélgetésre voltak hivatalosak az iskola teraszán, ahol jobban megismerhették más intézményekben dolgozó kollégáikat is.

Az estét vidám táncház zárta, ahol szépen kitűnt, hogy a néptánc megfelelő instrukciókkal milyen gazdag és felszabadult közösséget képes teremteni azokból, aki elég bátorak, hogy beálljanak a körbe vagy párt válasszanak maguknak, így ki-ki tudásának

és korábbi tapasztalatainak megfelelően megélhette a zene és a mozgás örömeit. A jól bevált módszerek nem hiába maradtak mindvégig divatban, a táncolók többször is lelkes tapssal és ujjongással honorálták egy-egy dal és koreográfia végét és a bulit még éjjel felé közeledve is csak nehezen sikerült felosztatni, hogy azért a következő napot is kipihenten tudják kezdeni a résztvevők.

„s bekacagott a menny és az angyalének”

Az éjszakai mulatság után sokaknak így is korán kezdődött a szombat. A leglelkesebb diákok már a hétvégeben mérve hajnali időpontban is aktívak voltak, mert 7 óra után nem sokkal a gimnázium alagsori stúdiójából jelentkezett be a Mária Rádió napindító műsora, ahol még nyolc óra után is készítették a diák- és tanárinterjúkat, beszélgettek az elmúlt nap (és éjszaka) nevezetes eseményeiről.

Dél előtt aztán a diákok és a kísérőtanárok ismét különváltak. Az ifjabbak az előző este beosztott kiscsoportokban széledtek szét a városban, ahol egy állomásos vetélkedő keretében vehettek részt egy „spirituális úton”, még jobban megismerve Kaszap István életét és Székesfehérvár történelmét, nevezetességeit. Ezeken az állomásokon aztán különféle kvízfeladatok várták őket, de olyan is volt, ahol különféle kellékekből kellett egy Vörösmarty-verscímet szoborrá formálni, bibliai történeteket állóképben megjeleníteni, elrejtett nyomokat keresni utcai információs táblákon vagy minél pontosabban meghatározni az északi irányt. Utóbbi állomáson a legügyesebben tippelőket még lovaggá is avatták, így a 2023-as Ciszterfeszten felhivatalosan létrejött az Iránytű Lovagrend is. A pedagógusok eközben meglátogatták a Püspöki Palotát és a Nemzeti emlékhelyet, melyet az egykori koronázótemplom romjainál alakítottak ki. Őket előbb Mózessy Gergely, a Székesfehérvári Püspöki és Székeskáptalani Levéltár munkatársa, majd Berta Annamária, a vendéglátó gimnázium történelem-latin szakos tanára vezette körbe, akik rengeteget meséltek többek közt a püspökség és a város történelméről, nevezetes történelmi alakjairól, az itt koronázott uralkodókról, a koronázás szertartásáról és az egyházmegye legnagyobb hatású püspökeiről is.

A gimnáziumba visszaérkezve aztán nemsokára kezdetét vette a záróünnepség, ahol az iskola nevelési igazgatóhelyettese, Lacziné Kiss Mária kihirdette a csapatversenyek eredményeit és oklevéllel jutalmazta a dobogós helyezéseket. A záróünnepségen Orosz Ágoston igazgató is felszólalt, aki a köszönet szavai mellett egyúttal a diákokhoz is intézett egy rövid buzdítást, kiemelve, hogy „ti vagytok a jövő” és hogy

a ciszterci iskolák olyan intézmények, melyek „fel tudnak készíteni az életre”, de ehhez a diákoknak is meg kell tanulni „logikusan gondolkodni, mert annak van jövője”. Beszédje végén az intézményvezető külön köszöntötte igazgatótársait is, személyes ajándékkal bocsátva útra őket és diákjaikat.

A beszédek mellett rengeteg zenei fellépő színesítette a Ciszterfeszt zárását, így az iskolák diákjai ismét megmutatták zenei sokszínűségüket. Az egyik legmeghatóbb pillanat az volt, amikor nyitásként az ország különböző tájairól érkező diákokból felálló vegyeskórus és zenekar ismét elénekelték közösen a Ciszterfeszt himnuszát, emellett viszont hallhattunk felsőtárcányi népdalokat, ifjúsági dicsőítéseket, többszólamú latin és angol dallamokat, de még kórusművé átdolgozott rockoperát is.

Különleges élmény volt számomra hallani, hogy a záróénekek közt felhangzott egy ismert ifjúsági dal is, mely kifejezetten az útnak indulás áldását foglalja magában, a világba kiáradó keresztény lelkiület szítva fel a résztvevők szívében, hogy a Ciszterfeszttel eltelve saját környezetükben is hirdessék Krisztus evangéliumát:

„Küldelek én, s megáldlak én
Csak menj, és hirdesd szavam!”

Wágner Ádám

Interjú Rubovszky Ritával, a ciszterci iskolák fenntartójával

Az első kérdésem, pontosabban kérésem, hogy meséljen kicsit magáról.

Egy hónapja vagyok a ciszterci iskolai főhatóság igazgatója. Ez előtt 12 éven keresztül a Patrona Hungariae Katolikus Iskolaközpontnak voltam a főigazgatója. Előtte pedig nagyon sokat tanítottam: a Mórícz Zsigmond gimnáziumban Budapesten meg a kórusiskolában, és nagyon sokat dolgoztam kulturális diplomáciában.

Fontosnak tartja az iskolák közötti kapcsolatot?

Nagyon fontosnak tartom, és el vagyok ájulva attól a teljesen egyedi szerveződéstől és kapcsolattól, amelyet tapasztaltam eddig. Szerintem ez valami egészen fantasztikus, ami itt az öt ciszterci iskola között van, teljesen egyedi Magyarországon, és nem is tudok más ilyenről.

Ha jól tudom, ön már majdnem mindegyik iskolában járt, és körülnézett ott. Milyen hasonlóságokat, esetleg különbségeket lát az iskolák között?

Az biztos, hogy a három nagy iskolában, a Budai Szent Imrében, a fehérvári cisztereknek és a Nagy Lajosban az a gyökér nagyon hasonló, hogy ha jezsuita gimnázium volt régen, ha ciszterci gimnázium volt kezdetektől, a régi, nagy egyházi iskolai hagyományok, és a keresztény értelmiség képzésének az alapjai azok ugyanolyanok, tehát ezek az igazi, jó értelemben vett elit egyházi gimnáziumai Magyarországnak. Nagyon jó eredményeink vannak, mindegyik azt tűzi ki célul, hogy egyéni tehetségfejlesztéssel képezze a diákokat, hogy mindenki megtalálja egy széles palettán azt, ami számára fejlesztő. Itt Fehérváron, ha valaki a Média Centrumban akar dolgozni, akkor ott, ha valaki a kórusban akar énekelni, ott, ha valaki diákszínpadon, akkor ott, ha valaki természettudományos szakkörön, akkor ott. Ezek az iskolák megtartották azt a többszáz éves hagyományukat, hogy végül is, aki leérettségizik, és akar, az meg tudja találni azt a teret, ahol ő fejlődni tud lelkileg is és intellektuálisan is.

Azt hiszem, ezzel már választ is kaptam arra a kérdésemre, hogy miben tud többet adni egy ciszterci iskola, mint egy másik. Ön szerint mi az, ami ennyire varázslatossá, ennyire fontos eseménnyé teszi a Ciszterfesztet?

Nagyon erős, számomra meglepően erős az a ciszterci identitás és lelkeség, ami összeköti ezeket az iskolákat. Azt a jelmondatot, hogy „Lángolj és világíts!”, azt nem csak a falon lévő szöveg mutatja, hanem tényleg azok a diákok, akik itt vannak a Ciszterfeszten, a saját maguk jókedvében, tehetségében tényleg lángolnak és világítanak. Amikor az Országalmánál volt ez a flashmob, és az öt iskolából álló kórus énekelt, az azért lélegzetelállító volt. Ilyen nincsen világon, vagy csak nagyon kevés. Ugyanezt tudom elmondani az itteni médiacentrumról és iskolarádióról, arról a lelkesedésről, amivel diákok festik ki ezt a lenti pincehelyiséget, és berendezik a saját maguk stúdióját. Ugyanezt tudom elmondani a lézerpincéről a Nagy Lajosban, vagy ugyanezt tudom elmondani a pszichológia osztályról Egerben, ahol valami olyasmit tanulnak, amiből nincs is már érettségi, és mégis oda jelentkezik. Vagy az ember kinyitja a Szent Imrének a szakkörkínálatát, és elámul azon a végtelenül sok lehetőségen: tudományok, művészetek, lelkeségi csoportok, ahova be lehet csatlakozni. Szóval, a Ciszterfesztnek az egyediségét az adja, hogy nem egy buli, amire műmosollyal meg műjókedvvel, iskola helyett egy napra idejönnek a diákok, hanem a mindennapok nehéz tanulásában, örömeiben, jókedvében megélt diáklét, amely itt találkozik, és azt nem lehet megjátszani.

Igen, ez így van. Akkor el is érkeztünk az utolsó kérdéshez: a jövőre nézve vannak hasonló tervek, akár a Ciszterfeszten kívül, vagy egy következő Ciszterfeszt, amivel ápolni szeretnék a diákok közti kapcsolatokat?

Azt nagyon lényegesnek tartom, hogy legyen jövőre is Ciszterfeszt. Azt is, hogy ennek meglegyenek azok a találkozási pontok, amelyek tematikusan kórusok vagy akár diákszínpadok, lelkeségi mozgalmak vagy tanárok között vannak. Nekem nagy tervem esetleg az öt iskolából közös külföldi zárandoklatokat is szervezni Taizébe, akár Rómába vagy Czestochowába, Lengyelországba. Szerintem az is nagyon összehozná az embereket. Nagy tervem olyan konferenciát szervezni, ahol a diákok és a tanárok is a saját tudományos projektjeikkel megnyilvánulnak, tehát ezen az alapon végtelenül gazdag további lehetőségek vannak.

Úgy gondolom, ez méltó lezárása volt ennek az interjúnak. Nagyon szépen köszönjük!

Kaposi Réka 11.d

Mi, Józsefesek

Az 1956-os forradalom és szabadságharc eseményeire október 23-án emlékezünk meg. Erre az ünnepre csodálatos műsorral készült iskolánk Fejér Holló Diákszínpad csapata. A Mi, Józsefesek című darab a Ciszter elődje, a József Attila Gimnázium néhai tanulóinak szemszögéből eleveníti fel a történeteket. A darab szövegét Matuz János írta, amit dr. Horváth Szűcs Ilona személyes emlékei alapján kiegészített, és az előadást rendezte Ferenczy Noémi tanárnő. Az előadást október 20-án a ciszteres diákok a díszteremben tekinthették meg, majd 23-án, hétfőn délelőtt 10 órakor a székesfehérvári Városház téren bárki végignézhetette az előadást, amit ugyanaznap este a városi televízió is közvetített (felvételtől). A műsorról és annak menetéről Ferenczy Noémi tanárnővel készítettünk interjút.

Kitől származik a műsor ötlete?

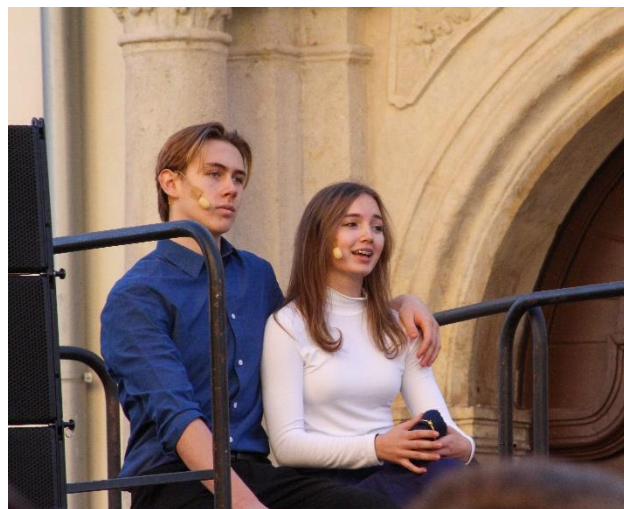
Matuz Jánostól, aki régebben a színház munkatársa volt. Az, hogy a város főterén műsort tartunk, egy hagyomány, és már évek óta ő írja az előadott darabokat. Ezután én kicsit alakítottam a szöveget, valamint én voltam a dramaturg és a rendező is.

Mióta gyakorolnak a Fejér Holló Diákszínpaddal?

Erre a műsorra már nyáron megtanulták a szöveget. Szeptember elején belevetettük magunkat a szöveges próbákba, majd mivel nagyon ügyesek voltak a srácok, hamar elkezdhattunk cselekvő, mozgásos próbákat tartani.

Mióta működik a diákszínpad, és honnan kapta nevét?

Több mint 15 éve működik. Most, 2023 áprilisában tartottam a tizenötödik évfordulót, amire meghívtam a régi színjátszókat. Amikor én az iskolába jöttem, éppen nem is működött a színjátszás annak ellenére, hogy az előző századokban ennek nagy hagyománya volt. Először Forgószínpadnak, aztán

Diákszínpadnak neveztem el, majd végül a Fejér Holló Diákszínpad nevet kapta.

Hogyan zajlott a hétfői előadás a Városház tér színpadán?

Igyekszünk minden évben előadással készülni az október 23-ai megemlékezésre, a műsort eredetileg is a Városház térre szántuk. Hétfőn több száz különböző korú ember tekintette meg a darabot: voltak korábbi józsefesek, de rengetegen voltak olyanok is, akik nem kötődtek személyesen a műsorhoz.

Milyen visszajelzéseket kaptak?

A felnőttek körében nagyon nagy sikerünk volt. A diákok valószínűleg egymástól többet hallanak, de azért így is rengeteg pozitív visszajelzést kaptam a fiataloktól. Ami külön értékes számomra, hogy nem csak a komolyabb, türelmesebb felnőttek, hanem a fiatalok is ugyanúgy nagyon értékelték. Az egyik kedvenc mondatom az, hogy: „Én az ilyeneket mindig untam, de ez szerintem nagyon jó volt.”

Punk Izabella 9.c

A kilencedik évfolyam avatása

Mint, a kilencedik évfolyam tanulói, már szeptembertől izgatottan és kíváncsian vártuk az avatásunkat és hogy mit tartogatnak számunkra a végzős diákok. Október 24-vel pedig kezdetét vette a várva-várt avató hét. A gólyáknak az avató osztályuk által előírt feladatokat kellett teljesíteniük. Például, mesefigurának öltözni, vagy iskolatáska helyett másban hozni a tankönyveket.

A hetet pedig maga az avatás koronázta meg, amelyre péntek délután került sor. Az esős időjárás miatt a tornateremben zajlottak a programok. Legelőször, bemutattuk a táncainkat, amelyre sokat készültünk az avatás előtt. A tizenkettedikesek kreativitása, befektetett energiája és a gólyák kitartása egyaránt hozzájárult ahhoz, hogy ilyen szuper és egyedi előadásokat láthattunk. Majd a tánc izgalmait követően két kvízzjáték következett. Először a végzős osztályokkal kapcsolatos kérdéssorra válaszoltunk, a másodikban pedig zenét kellett felismernünk. A továbbiakban, minden kilencedikes osztályból önként jelentkezők képviselték az osztályukat különböző „versenyszámokban” és játékokban. Azonban a jelenetezők nem tudták előre, hogy mire vállalkoznak, ami igazán izgalmassá tette ezeket a játékokat. Fekvőtámaszban, lufifújásban, kosárlabda fejfelgurításában, illat- és ízfelismerésben is összemérte erejét és ügyességét a három osztály. A nap utolsó feladatához minden gólyára szükség volt, ugyanis egy tálból kellett kiválogatni különböző fajta magokat. Mindenki végig bíztatta társait, osztályát, ami biztosan jó érzéssel töltött el minden jelenlévőt. Lelkesen szurkoló diákok hangja töltötte meg a tornatermet. Végezetül, az eskütétel zárta a programot. Kik egyaránt állva, kik féltérde ereszkedve mondták el az avató osztályuk által írt esküjét. Ezáltal már ténylegesen Ciszteres gimisek lettünk.

Az avatás nyertesei a 9.a-sok lettek, a második helyen a 9.b, a harmadik helyen pedig a 9.c osztály végzett, de helyezéstől függetlenül mindenki vidáman és feltöltődve hagyta el az iskolát. Gólyákként, úgy gondoljuk, (T.B és D.D) hogy az avatás fantasztikus volt és emlékezetes marad.

Köszönjük mindenkinek a szervezést!

Tóth Boglárka és Dudra Dorottya, 9.c

Versenyeredmények

HUMÁN

Az OKTV 2. fordulójába jutott

történelemből Nyárai-Horváth János Dávid 12.a és Szondi Bálint György 12.c osztályos tanuló.
Felkészítő tanáraik Berta Annamária és Nádas Richárd.

magyar nyelvből Zsombók Imola. Felkészítő tanára Ferenczy Noémi.

A Debreceni Nagyerdőért Természetvédelmi és Kulturális Egyesület „Titkot rejt az erdő” címmel vers, próza és meseíró pályázatot hirdetett hazai és határon túli általános és középiskolás diákoknak. Az immár nyolcadik alkalommal kiírt pályázaton **Punk Izabella 9.c** osztályos tanuló **próza kategóriában** korosztályában **első** helyezést ért el. Novellája a 30-31. oldalon olvasható.

A pécsi testvériskolánk, a Ciszterci Rend Nagy Lajos Gimnáziuma rendezte Babits Mihály nyelvhasználati versenyen Tóth András (10.b) a zsűri különdíját, Galovics Luca (11.a) pedig második helyezést érdemelt ki. Felkészítő tanárok Farkasné Sárközi Éva, Wágner Ádám és Ferenczy Noémi.

Ruff Dorka (12.b) osztályos tanulónk az **"Édes anyanyelvünk" nyelvhasználati verseny országos döntőjében 10. helyezettként** végzett, és elnyerte az Anyanyelvápolók Szövetségének különdíját. (Felkészítő tanárai: Farkasné Sárközi Éva, Ferenczy Noémi)

Az iskolai helyesírási verseny helyezettjei:

5-8. évfolyam

1. Nyakas-Bödő Léna Brigitta 7.a

2. Borbély Réka Magdolna 7.a

3. Lambert Anikó 6.a

9-12. évfolyam

1. Zsombók Imola 12.c

2. Punk Izabella 9.c

3. Áchim Laura 9.b

A megyei J vagy LY? helyesírási versenyen a 6. évfolyamon 2. helyezést ért el Lambert Anikó (6.a), a 8. évfolyamon 4. helyezett lett Temesvári Cecília (8.a).

A Katolikus iskolák Apor Vilmos helyesírási versenyén az országos mezőnyben Zsombók Imola (12.c) a dobogós 3. helyen végzett. Felkészítő tanára Ferenczy Noémi.

Az iskolai szavalóverseny helyezettjei:

5-8. évfolyam

1. hely: Temesvári Cecília, 8.a

2. hely: Vagyon Emese, 6.b

3. hely: Alonso-Ibarra Dániel, 7.a

9-12. évfolyam

1. hely: Kaposi Réka, 11.d

2. hely: Tóth Marietta, 11.b

3. hely: Tóth Boglárka, 9.a ; Czvikli Viktória, 12.b

Közönségdíj: Tóth Boglárka 9.a

A Vörösmarty szavalóverseny területi döntőjén a felsős kategóriában Temesvári Cecília (8.b) második, a középiskolások között Kaposi Réka (11.d) az első helyen végzett. Felkészítő tanárok: Hegyi Laura, dr. Pelczer Katalin és Ferenczy Noémi.

A Bolyai anyanyelvi csapatversenyen a 10. osztályosok mezőnyében 190 csapat közül lett 6. helyezett a 10. b osztály csapata Farkasné Sárközi Éva tanárnő felkészítésével. A csapattagok: Csáti Aliz, Kovács Nóra, Purmann Szonja és Török Flóra.

Az 5. osztályos mezőnyben 1. helyen végzett és ezzel az országos döntőbe jutott ugyancsak Farkasné Sárközi Éva felkészítésével az 5. a osztály csapata: Egri Jana Nóra, Kőrösi Panna, Hári Abigél, Reichert Hanna Flóra.

A 6. osztályosok között az 1. és 2. helyezett is csizteres csapat lett, ezzel az országos döntőbe jutott. A Hegyi Laura által felkészített csapatok tagjai: Vallyon Éva, Szauter Lelle, Lambert Anikó, Stéger Georgina, valamint Kerekes János Gábor, Both Bendegúz, Torma Domonkos Noel és Pauer Áron. A sikerszéria 7. évfolyamon is folytatódik, itt az 1. és 3. helyen végzett két csapatunk. Borbély Réka Magdolna, Dreska Borbála Mária, Juhász-Duró Júlia és Nyakas-Bödő Léna Brigitta az országos legjobb pontszámmal kerültek döntőbe az 1. helyen, felkészítőjük Hegyi Laura tanárnő. Wágner Ádám tanár úr felkészítésében 3. helyen a Tanárki Franciska, Ruff Panka, Veres Anasztázia, Dancs Gergely összetételű csapatunk végzett. 8. évfolyamon is 1. helyezett lett egy csapatunk. Temesvári Cecília, Temesvári Júlia, Hegedüs-Ari Nóra és Reichert Jázmin Mirjam ugyancsak Hegyi Laura tanárnő segítségével ért célba. A 2. helyezett csapatot Farkasné Sárközi Éva tanárnő készítette fel, tagjai: Ágoston Kinga, Molnár Maja, Rigó Jázmin, Wéber Katalin.

A Bolyai anyanyelvi csapatverseny területi tanári fődíját idén kolléganőnk, Farkasné Sárközi Éva nyerte el sokévi kitartó munkája elismeréseképpen, tanítványai eredményes felkészítéséért.

Az országos írásbeli döntőből a szóbeli döntőbe két csapat jutott tovább, a 6.a osztály két csapata. A döntőben **országos 3. helyezést** ért el az „Irodalmi Birodalmiak” csapata **Both Bendegúz, Kerekes János Gábor, Pauer Áron és Torma Domonkos Noel** részvételével. **4 helyezést** szerzett a „Margit” csapat. A csapat tagjai: **Lambert Anikó, Stéger Georgina, Szauter Lelle, Vallyon Éva.** Felkészítő tanárunk Hegyi Laura.

Az iskolai angol képes szótár készítő versenyen a következő tanulók értek el helyezést:

1. Bordács Boldizsár 5.B
2. Bartók Nóra Lili 6.B
3. Morauszki Emma 5.B, Tóth Rebeka 6. B
4. Fehérvári Eszter Dóra 6.B, Prégler Maja 5.B
5. Kerekes Rozália 5.B

Az 5.B-s tanulók Mózessyné Nagy Henriett tanárnő, a 6.B-s tanulók Andrásy Lászlóné tanárnő tanítványai. Gratulálunk a szép munkákhoz!

A Rákóczi Szövetség által szervezett **Gloria Victis** történelemverseny országos döntőjében iskolánk csapata a **8. helyezést** ért el. A csapat tagjai: **Bánfalvi Barnabás, Biró Mihály és Nyárai-Horváth Dávid** 12.a osztályos tanulók. Felkészítő tanárunk: Berta Annamária tanárnő

A „4 FOR EUROPE” európai uniós tematikájú vetélkedő regionális döntőjében (a Közép-Dunántúl 3 megyéjének 10 legjobb csapata között) iskolánk csapata 4 helyezést ért el. A csapat tagjai: Barta Roland, Belec András, Horváth Botond és Simon Tamás.

Felkészítő tanáruk: Berta Annamária tanárnő

A „kedvenc népmesém és/vagy népmese hősöm” című városi rajzpályázat díjazottjai:

7.A: Zsembery Katalin, 8.A: Bezák Dávid, Molnár Márton, Temesvári Julianna, Zsoldos Emma Zsuzsanna

Felkészítő tanár: Szentes Kata

Aranybulla Könyvtár Alapítvány „Tervezz neki új ruhát” címmel meghirdetett városi Könyvborító tervezői rajzpályázatán különdíjas lett: Szabadi Márton 5. B

Felkészítő tanár: Szentes Kata

REÁL

Bolyai matematika

Az 5. évfolyamosok Anonymusok csapata 3. helyezést ért el. A csapat tagjai: Éliás Vendel, Kovács Illés, Kurta Kristóf, Kutassy Bálint

Doktor Ottók csapata 5. helyezést ért el. A csapat tagjai: Dancs Márton Kálmán, Dori-Horváth Mátyás, Papp György, Szelényi Krisztián

Felkészítő tanáruk: Czecherné Friedl Angéla

A 6. évfolyamosok Galiba csapata 2. helyezést ér el. A csapat tagjai: Lambert Anikó, Stéger Georgina, Osváth Zsigmond, Juhász- Dúró Lőrinc

Felkészítő tanáruk: Kovács Edit

A 7. évfolyamosok Giliszták csapata 5. helyezést ér el. A csapat tagjai: Borbély Réka Dreska Borbála; Juhász-Dúró Júlia; Nyakas-Bödő Léna

Felkészítő tanáruk: Ferenczy Sándor

A 8. évfolyamosok Komplementer csapata 1. helyezést érték el. A csapat tagjai: Ágoston Kinga, Gerendai Abigél, Kovács Lőrinc Tamás, Pocsai Noel Kevin

Felkészítő tanáruk: Temesvári Edit

Iskolánk 42 tanulója és 3 fős tanári csapata is részt vett a Medve Matek Go Őszi Csapatversenyen. Gyönyörű időben, nagyon jó hangulatban, a Királyok parkjában teljesítettük a kihívást. 14 csapatunk 5 ezüst és 9 arany fokozattal büszkélkedhet. A tanári csapat is arany fokozatot ért el.

Három első helyezést elérő csapatunk már az országos döntőben is részt vehet júniusban a Gellért hegyen!

Diákjaink a Közép-Dunántúl régióban a következő helyezéseket érték el:

Medvebocs

2. Vallyon Éva, Lambert Anikó, Stéger Georgina

6. Ozsváth Zsigmond, Juhász-Dúró Lőrinc, Solymár Botond

11. Bordács Boldizsár, Deák-Moldoványi Balázs, Bori Máté

19. Pauer Áron, Torma Domonkos, Both Bendegúz

34. Kurta Kristóf, Éliás Vendel, Kutassy Bálint

37. Simon Emma, Varga Bella, Murányi Tímea

67. Egri Jana, Kovács Boglárka, Dancs Márton Kálmán

68. Dori-Horváth Mátyás, Papp György, Dékány Mátyás

Kismedve

1. Borbély Réka Magdolna, Dreska Borbála Mária, Juhász Dúró Júlia

Nagymedve

1. Márkus Milán, Lambert Kristóf, Palásti Veronika

2. Simon Laura, Schmöltz Rebeka, Szabó-Bakos Réka

5. Bati Ádám, Kalló Imre, Kovács Maxim

6. Krigler Kata, Szauter Emese, Adárjani Áron

7. Bráth Dániel, Bíró dávid, Simonocs Balázs

Ursa Minor

1. Borbélyné Rostaházi Krisztina, Temesvári Edit, Teleki Mária

SPORT

Iskolánk csapatai az Ügyességi és Váltófutó Csapatbajnokság Diákolimpia vármegyei fordulóján

V-VI. korcsoportos távolugrás versenyszámban a lányok 1. helyezést értek el. A csapat tagjai: Langmár Kata, Langmár Zsófia, Wágner Luca, Niederleitner Szófia, Pánczél Kincső Réka

III-IV. korcsoportos 10x200 méter váltófutás versenyszámban 2. helyezést ért el. A csapat tagjai: Burján Boglárka, Juhász -Duró Júlia, Kálmán Vivien, Keller Luca, Stein-Vinklár Flóra Vita, Fánczi Áron, Jámbor Levente Zétény, Kemény Ákos, Vagyon Ákos, Makk Benedek Bálint

V-VI. korcsoportos svédváltó versenyszámban a lányok 2. helyezést értek el. A csapat tagjai: Langmár Kata, Langmár Zsófia, Pánczél Kincső Réka, Éliás Klára

V-VI. korcsoportos 4x1500 méter váltófutás versenyszámban a fiúk 2. helyezést értek el. A csapat tagjai: Tamási Megyer, Sütő Ádám, Székely István, Wilhelm Botond Lőrinc

V-VI. korcsoportos svédváltó versenyszámban a fiúk 4. helyezést értek el. A csapat tagjai: Benk Márk Zorán, Kertész Torda, Márkus Milán, Részeg Ákos

A Diákolimpia vármegyei döntőjében

IV. korcsoportos lány floorball csapatunk 1. helyezést ért el. A csapat tagjai: Keller Luca, Kálmán Vivien, Pocsai Lizett, Szauter Emese

V-VI. korcsoportos lány „A” kategóriás kosárlabdacsapatunk 1. helyezést ért el. A csapat tagjai: Keller Dóra, Keller Luca, Magyar Emese, Mátyás Kincső, Mátyás Villő, Stein-Vinklár Flóra, Szombati Katalin, Vagyon Réka, Varga Lili

V-VI. korcsoportos lány „B” kategóriás kosárlabdacsapatunk 3. helyezést ért el. A csapat tagjai: Keller Dóra, Keller Luca, Stein-Vinklár Flóra, Vagyon Réka

V-VI. korcsoportos fiú „A” kategóriás kézilabdacsapatunk 4. helyezést ért el. A csapat tagjai: Bartha Áron, Adorjáni Áron, Czuppon Attila, Kovács Maxim, Linczer Tamás, Pinke Benedek, Schmidt Márk, Székely István

V-VI. korcsoportos fiú „A” kategóriás kosárlabdacsapatunk 5. helyezést ért el. A csapat tagjai: Bartha Áron, Kalló Imre, Király Péter, Lendvai Kristóf, Locker Ármin, Németh Ákos, Pinke Benedek, Szabó Kornél, Vincz Botond

Iskolánk csapatai az Ügyességi és Váltófutó Csapatbajnokság Diákolimpia országos fordulóján

V-VI. korcsoportos távolugrás versenyszámban a lányok 2. helyezést értek el. A csapat tagjai: Langmár Kata, Langmár Zsófia, Nagy Sára, Niederleitner Szófia, Pánczél Kincső Réka

V-VI. korcsoportos svédváltó versenyszámban a lányok 4. helyezést értek el. A csapat tagjai: Langmár Kata, Langmár Zsófia, Pánczél Kincső Réka, Walthier Laura

Tanári kitüntetés

A zene világnapján adták át Székesfehérvár zenei elismerését, a Fricsay Richárd díjat, amelyet idén Radics Éva, iskolánk ének-zene tanára és karnagya, a MusiColore Énekegyüttes művészeti vezetője vehetett át.

Kirándulás a Budai ciszterbe

“Lenne kedvetek a kisebbeknek lelki napot tartani?”- kérdezte tőlünk Tóth Balázs tanár úr egy szép őszi napon. Természetesen igennel válaszoltunk, ugyanis sokakat foglalkoztatott a lelki nap gondolata. Össze is állt egy 9-12. évfolyamosokból álló kis csapat, akik lelkesen készültek az utazásra.

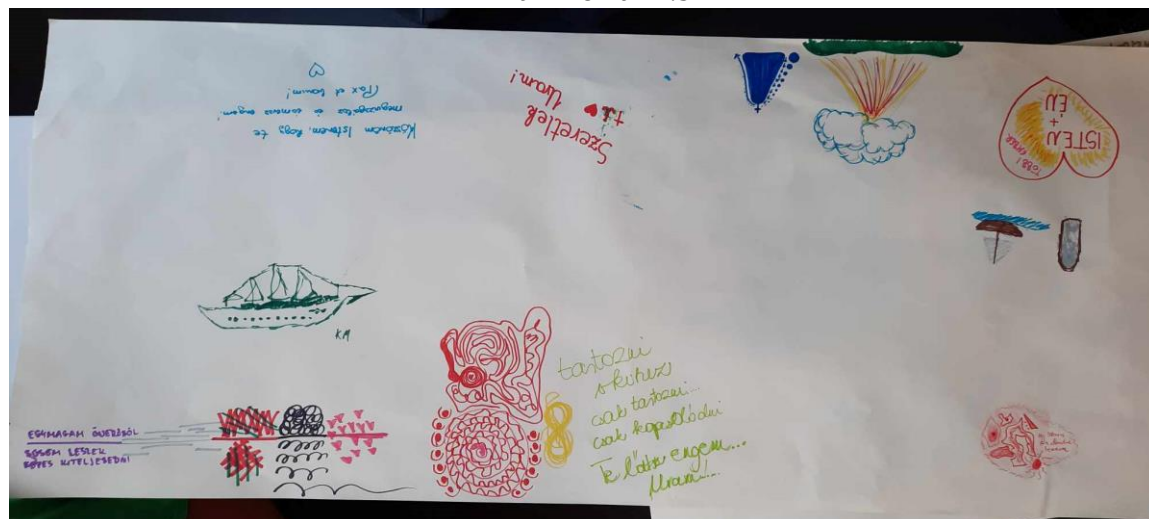
Tóth Balázs Tanár úr vezetésével indultunk útnak a budai ciszterci gimnáziumba november 22-én, ahol hihetetlen vendégszeretettel fogadtak minket.

A résztvevők színes lelki programokon vehettek részt és amellet, hogy saját lelki fejlődésükre koncentrálhattak, csapatként is épülhettek.

Régi kedves barátokkal találkozhattunk és új ismeretségeket köthettünk, mindemellett pedig remekül szórakozhattunk egy végtelenül befogadó és elfogadó közösségben.

Végül, de nem utolsó sorban pedig alaposan felkészülhetünk az alsóbb évfolyamosok lelki napjára. Rendkívül kreatív feladatokat hallottunk és rengeteg érdekes ötlettel gazdagodtunk, amik mind abban segítettek minket, hogy feledhetetlenné tegyük a kisebbek decemberi lelki feltöltődését.

Ruff Dorka 12.b

A CiszterFeszt láthatatlan színház programján részt vevő diákok feldolgozó, reflektív alkotásai

Hadisírgondozás

A 2023-as év sem maradt eseménytelen németországi hadisírgondozás szempontjából.

13 diákunk, illetve öregdiákunk képviselte iskolánkat Baden-Württemberg, Eisenach, Kaiserslautern, München és Berlin nemzetközi táborában, ahol nyelvi és történelmi ismereteiknek bővítése mellett számos kultúrába is bepillantást nyerhettek.

Tavasszal várom ismét a 2024 nyaráig 16. életévüket betöltő érdeklődőket.

A program koordinátora:

Lévayné Tálos Livia

Punk Izabella: Gyönyörű világ

Aznap sötét éjszaka volt, az eget beborító fekete fátylat nem díszítették csillagok. „Milyen jó ötlet volt a hotel legfelső szobáját lefoglalni!” – gondolta magában egy férfi, a tizenharmadik emelet kilencedik ablakából kifelé tekintve. Elterült előtte az egész nagyváros. Láthatta a sűrű dugóban lassan araszó autók lámpáinak fényét, valamint a felhőkarcolók és kisebb panelok ablakaiból kiszűrődő lámpafényt. Az elektromos hirdetőtáblák élénk színű feliratait akár el is tudta volna olvasni. Még a nagyvárosi zajt is hallani lehetett, hiába volt olyan messze tőle. A férfi nagy sóhajjal emelte el pillantását a gyönyörű látványtól. Behúzta a sötétítő függönyöket, és lassan a hotelszoba közepén elhelyezkedő ágyhoz sétált. Levette karóráját, és az éjjeliszekrényre tette, majd hanyatt lefeküdt a paplanra. Fáradtan lehunyta kék szemét, és szinte azonnal el is aludt.

A férfi madárcsicsergésre ébredt. Ahogy lassan felült, ujjával zsenge füvet tapintott. „Itt valami nem stimmel.” – gondolta homlokráncolva. Körbetekintve egy erdő látványvilága fogadta. Hitetlenkedve megdörzsölte szemháját, hátha csak káprázik a szeme, de nem képzelődött, tényleg egy erdő közepén ült. Végignézett magán. Kényelmes pamutruhák voltak rajta. Ekkor hirtelen úgy érezte, mintha valami a lábával matatna. Gyorsan talpra ugrott, és harciasan kiáltott egyet. Furesa módon az a valami nem állt fel és nem is menekült el. Mikor lenézett, még egyszer felkiáltott meglepetésében. A tettes egy gömbölyű, szürke erdei nyúl volt, ami egyenesen a férfi szemébe bámult. A kis állat tekintete nem mutatott félelmet. Ember és állat pár percig farkasszemezett egymással, majd a játékot megszakítva a nyuszi megfordult, és elindult egy szederbokor felé. A férfi rövid habozás után követte, ugyanolyan ütemben lépkedve, mint ahogy a nyúl ugrált. A bokor, mi felé haladtak tele volt fényes szemű, fekete szederrel, néhány szem már a földre is lepotyogott. A nyuszi a növényhez érve felevett pár bogyót a fűből, majd befúrta magát a bokor ágai közé, és hangos zörgés kíséretében előbukkant a másik oldalon. A férfi a bokrot megkerülve követte őt.

Egy keskeny csapást követtek, ami a fákat kerülgette. Az erdőben sokféle fa volt, amik rendszer nélkül keveredtek egymással. A csendet egy rigó éneke törte meg, ami mellé varjúkárogás társult. A többi madár sorban csatlakozott be a szólamba. Az így létrejövő ének egyáltalán nem volt fülsértő, sőt! A maga furcsa módján gyönyörű volt. A férfi szíve azt súgta, hogy az erdő kórusa neki dalol. Körülnézett, tekintetével a madarakat keresve. A fák sötétzöld

lombkoronáján csak vékony sugarakban jutott át a napfény, de mégis tökéletesen lehetett látni mindent. A férfi figyelte, ahogy egy magas nyárfa ágán egy vörösmókus szaladt végig. Ugyanazon a fán pár ággal lejjebb egy álmos fülesbagoly egyensúlyozott laposakat pislogva. Egy másik fa törzsére szorgos hangyák másztak fel libasorban. Az avarban öt fős sündisznócsalád bújt meg. A lehullott falevelek alól egy gomba barna kalapja kukucskált ki. Egy erdei pajzsika hosszú levelén egy csiga csúszott végig, csavaros házán egy apró katicát szállítva potyautasként. Egy tölgyfa törzse mögül leskelődött egy róka. Ravasz szemével a nyuszt figyelte, ám az rá se hederített, hanem nyugodtan szökdelt tovább. A férfi az erdőnek és lakóinak megfigyelése közben észrevette, hogy ritkulnak körülöttük a fák. Ennek meglehetősen örült, mert már furdalta oldalát a kíváncsiság az úticéljukat illetően.

Pár perc múlva teljesen kiértek a fás részből. Egy gyönyörű rét tárult eléjük, ami méretben egy játszótérhez volt hasonlítható. Az erdő közepe táján lehetett, ugyanis minden oldalát fák szegélyezték. A férfi tovább kísért a nyulat, ami a tisztás közepe felé vezette őt. Közben próbált nem rálépni a fűben megbúvó apró százszorszépekre. A rét gyönyörű színekben pompázott a sokféle növénytől. A zsálya és a búzavirág liláskék virágaikkal dicsekedtek. A fehérét a kamilla, margaréta, cickafark és persze a százszorszép képviselte. A sárga sáfrányfű és a piros pipacs is hozzátett a színek kavalkádhoz. Bámészkodás közben oda is értek a tisztás közepéhez. Mindketten megálltak. A nyúl szembefordult az emberrel, és fejét felemelve ránézett. A férfi lassan leült a bolyhos állat mellé, és óvatosan felé nyújtotta kezét. A nyuszi nem húzódott el, engedte neki, hogy végigsimítson szürke bundáján. Eközben egy tölgyfa mögül előbukkant a róka. A magas fűben észrevétlenül a férfi és a nyúl mögé lopakodott. Ugrásra készülve lekuporodott, majd nagy lendülettel a férfi szabadon lévő kezére vetette magát. Az ember ijedtében felkiáltott, ám első meglepetését rögtön másik követte, mikor rájött, hogy a róka nem harapta vagy karmolta meg. A még mindig a karján csüngő lomposra nézett, és látta, hogy a ragadozó szemeiben nyoma sem volt ártó szándéknak. A róka megnyalta a férfi hüvelykujját, majd szelíden a kezéhez dörgölőzött. Miután a férfi őt is simogatni kezdte, egyszer csak előbújt a fűből egy apró mezei hörcsög szintén törődést követelve, majd egy kis veréb szállt a férfi vállára. Sorban gyűltek az állatok a rét közepére. Szép számban jelen voltak növényevők és ragadozók is, akik egymás természetes ellenségei, most mégse bántották a másikat. „Ez valami csoda lehet.” – gondolta a férfi. „Az én csodám.” A nap

melegen süttött, az ég kéken ragyogott. A fűvet és a fákat gyengéd szellő simogatta. Az állatok békésen élvezték az ember szeretetét. Minden tökéletes és nyugodt volt. A férfi lehunyta szemét. Még csukott szemhéján keresztül is látta a napfényt. Ám a fény hirtelen eltűnt, csak a sötétség maradt. Az ember próbálta kinyitni a szemét, de nem volt rá képes. Eltűntek körülötte az állatok, már nem érezte szörűk vagy tollaik selymes tapintását, sem a zsenge fű lágy simítását. Fény és meleg hiányában fájni kezdett, testét jéghideg félelem bénította meg. Az ijedségtől minden testrésze reszketett. Érezte, hogy a szívében még maradt egy kis melegség. Próbálta az érzést egész testére kibővíteni, de nem járt sikerrel. Váratlanul zuhanni kezdett. Kapálózott kezeivel, hátha sikerül megkapaszkodnia valamiben, de csupán a hűvös levegőt markolászta. Tehetetlenségében üvöltésre nyitotta a száját, de a hangja is elveszett a rideg feketeségben. Egyre csak zuhant és zuhant, majd nagy sebességgel becsapódott a kemény betonba. Fájdalmas volt a landolás, de legalább végre mást is érzett a hidegen kívül. Örömmel konstataálta, hogy ki tudja nyitni a szemét. Körülnézve egy sikátor látványa fogadta. A földet sötét betonnal fedték le. A szűk sikátor határa két ház fala volt. A falnak tolva három-négy sötétzöld kuka állt, púposra rakva szeméttel. A falakat valaki teleírta graffitival. A poshadt levegőben szörnyű bűz terjengett. A férfi nagy nehezen feltornázta magát, és leporolta ruháját. Ekkor vette észre, hogy kényelmetlen, szürke öltönyt és fekete nyakkendőt visel. Igaz, mikor dolgozni megy az irodába, mindig így van öltözve, de valahogy ez most furcsának tűnt. Éppen megigazította a nyakkendőt, amikor zajt hallott az egyik kuka felől. Ijedten odakapta a fejét. A zaj forrása egy koszos rongyokat viselő, szakállas öregember volt. Szakadt bevásárlószatyor volt nála, abba pakolta a szeméttárolóban talált dolgokat. Ahogy hevesen turkált a szeméttben, egy konzervdoboz leesett, elgurult, és pont az öltönyös férfi lába előtt megállt. A hajléktalan öreg hátrafordult, és észrevette, hogy nincs egyedül. Apró bogárszemeivel lassan végignézett a férfin. Szeme a drágának tűnő öltöny láttán mohón felcsillant, és rekedt hangon kiabálni kezdett:

- Gyertek, srácok! Kövér halat fogtunk! – szolt valakiknek, és gúnyos, fogatlan mosolyt villantott. Erre több, hozzá hasonlóan rongyos és koszos ember jelent meg. Összesen vagy nyolcan lehettek. Egyszerre vetették rá magukat az öltönyösre, akinek esélye sem volt menekülni. Lehámozták róla ruháit, csuklójáról letéptek egy drága órát. Zsebét átkutatták, pénztárcáját kiürítették. Próbált kiszabadulni, de körbevették, mint éhes keselyűk az odavetett dögöt. Észrevette, hogy egy gyerek is van köztük. Az ápolatlan, éhes kislány láttán mélységesen elszomorodott. Tudta, hogy mennyi gyermek hal éhen naponta, és tudta, hogy mennyi ember nem élhet rendesen, mert nincs elég pénzük. Tudta, hogy rengeteg erdőt pusztítanak el az emberek, és sok folyó annyira szennyezett, hogy minden hal elpusztul benne. Nem tudta elképzelni, hogy is felejtette el, hogy az emberiség valójában milyen kegyetlen, és hogy nem vette észre, hogy a világ lassan elpusztul. Mintegy feladasképpen becsukta szemét. Érezte, hogy újra átjárja testét a dermesztő hideg. Ezúttal azonban a szívébe is behatolt, és a kis láng, amit sokan reménynek és hitnek hívnak, végleg kihunyott.

Izzadtan, levegőért kapkodva ébredt fel. Kétségbeesetten felült, majd megállapította, hogy újra a szállodai szobájában van, a puha ágyon fekve. Az ismerős, biztonságos környezet ellenére mégsem volt nyugodt. A legtöbb ember amint felébredt, elfelejti álmát, de ő minden apró részletre tisztán emlékezett. Lerúgta magáról a takarót, és felállt. A hatalmas üvegablakhoz sétált, és újra lenézett a városra. Még nem kelt fel a nap. A város ugyanúgy festett, mint mielőtt elaludt volna, most mégsem látta gyönyörűnek. Az erős fények zavarták szemét. Az autók és gyárak füstjét szinte érezni vélte orrában. A halk dudálás fülsértőnek hatott. A férfi a nagyvárosban végignézte rájött, hogy a világgal semmi sincs rendben, és lassacskán minden darabokra hullik. Visszaemlékezett az erdei álmában átéltekre, és elhatározta, hogy ő ilyen világot akar mindenki számára. Békés és vidám, szeretettel tele, amiben mindenki együtt lehet, és ahol mindenkit szeretnek. A szívében új lángocska gyúlt, és egyre erősebben lobogott.

Könyv-, film- és zeneajánló pályázat

Szeretsz jó könyveket olvasni? Annyi filmet nézel, hogy már szüleid is szóvá tették? Hiába teszed fel a fülhallgatót, átkopognak a szomszédok? És legfőképpen: szereted osztani az észet és a kultúrát? Itt az idő, hogy hallasd a hangod! Ha olvastál egy olyan könyvet, ismersz egy olyan zenekart, láttál egy olyan filmet, amit mindenki másnak is meg kell ismernie, írd le gondolataidat 2-3000 karakterben, és küldd el szerkesztőségünknek a fehervarifeherfekete@gmail.com címre. A legjobb írások bekerülnek az újság következő számába.

